

Vierendertigste Pastorale Brief 16 januari 2021 Tweede zondag door het jaar

voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland

De volgende pastorale brief 23 januari

Nog even geen publieke vieringen.....

In verband met de verlenging van de lockdown
blijven ook wij nog t/m 7 februari onze vieringen streamen
en ontvangt u in die tijd elke week een Pastorale Brief

*Kijk eens om je heen,
wees eens stil en luister.
De wereld komt op je af.*

*Loop eens langs de oever van het leven.
Mensen, – grote, kleine –
zij roepen,
zij hebben je nodig.*

*Het is een kind dat roept
om de zorg van een vader en een moeder.
Het is de patiënt die vraagt om troost in zijn lijden,
het is de leerling die om uitleg vraagt,
het is de kerkganger die verdieping wil,
het is de eenzame die erbij wil horen,
het is de opgejaagde die tot rust wil komen,
het is de mens die uit de sleur wil,
het is de stomme die door jou wil spreken
en de lamme die wil dat jij voor hem loopt.*

*Er is iemand die roept om mij, om jou,
die ons oproept,
een beroep doet,
ons aanzet tot zegen.*

*Er is een mens die je roept.
Het is God die ons roept:
het komt er nu alleen op aan dat we Hem horen.*

(Bron: <http://thomas.theo.kuleuven.be/pastoraal/vieringen>)

* Inleiding...

Door pastor Dorenda Gies

Er is heel wat gebeurd deze week en een werveling van berichten kwam op ons af. Nou ben ik in deze periode best veel thuis, maar ik had regelmatig het gevoel dat ik al weer achter liep met het nieuws. Vandaag, vrijdag, viel het kabinet en neemt het verantwoordelijkheid voor de toeslagaffaire. Laten we hopen dat er nu ook daadwerkelijk recht wordt gedaan aan de slachtoffers, die zoveel onrecht en ellende is aangedaan en die niet door de rechtstaat zijn beschermd!

Deze week werd ook de lockdown in Nederland verlengd tot in februari. Dit bericht heeft ook voor onze parochie gevolgen. Wij hebben besloten om tot en met 7 februari geen publieke vieringen te doen, om de parochianen en de medewerkers in de liturgie te beschermen, zeker nu de Engelse variant van het coronavirus in onze provincie z'n opmars maakt.

Verder hoorden we deze week nog over de naweën van de bestorming van het Capitool en over start van de afzettingsprocedure van president Trump. De Britten verbaasden zich over de inbeslagname van besmeerde broodjes door de Nederlandse douane. En we hoorden het verdrietige nieuws over duizenden kinderen die omkwamen in tehuizen van de Ierse kerk en over de slachtoffers van de zware aardbeving op Sulawesi. Zo maar een greep uit het nieuws van deze week, veelal verdrietig en om onrustig van te worden.

Mooi nieuws

Gelukkig kwam ik ook een paar positieve berichten tegen, die we in deze tijd wel extra kunnen gebruiken. Ik las een paar ontroerende en mooie dingen, zoals een berichtje dat ik donderdag op Omrop Fryslân zag. Misschien hebt u het ook gelezen. Een 9-jarig meisje Britt, uit Molkwar zag voor de kerst een postbode beladen met post in de regen. Zei besloot daarop om een kerstkaart te maken en te sturen aan alle postbodes van Nederland. Deze kaart kwam ongeopend weer terug met een grote sticker 'ongeldig/incomplete adres'. Omdat Britt heel erg teleurgesteld was plaatste haar moeder de kaart met het verhaal op Facebook, met het verzoek om het zoveel mogelijk te delen met alle postbezorgers. Uit het hele land kwam er reactie via internet, maar ook tientallen kaartjes uit heel Nederland, waar Britt heel blij mee is.

Bij een nieuwtje van de NOS op woensdag las ik over tientallen agenten die woensdagavond op de Dam in Amsterdam een eerbetoon hebben gebracht aan de ongeneeslijk zieke Melissa van 24. Melissa heeft leukemie en is uitbehandeld. Ze blogt over haar ziekte en heeft veel volgers op sociale media. Woensdagnacht sliep ze in een hotel aan de Dam. Toen een agent die haar volgt op Instagram dat vernam, werd besloten om met meerdere politieauto's en -motoren naar het plein te gaan. Daar deden de agenten tegelijkertijd de zwaailichten aan. "Iedere dag heeft zij veel pijn en deelt ze haar gevecht via @mijnkwaadbloed", schrijft de politie op Instagram. "Zij deelt hier haar lichtpuntjes, maar die zijn er de laatste tijd weinig. Een ding wil ze niet en dat is vergeten worden als ze er niet meer is." "Lieve Melissa, de wereld zal jou niet vergeten", besluit de politie het bericht. Een politiewoordvoerder spreekt van een indrukwekkend eerbetoon. "Ook de collega's zelf waren erg onder de indruk."

Het zijn de mooie en kostbare dingen, die we in deze tijd niet moeten vergeten. Laten we ze vooral veel met elkaar delen!

In deze brief wordt ook weer van alles met u gedeeld, praktisch en inhoudelijk. Pastoor Marco heeft het in zijn overweging over namen en over luisteren en geroepen worden. De kinderen kunnen vertellen wie Jezus voor hen is en Wim van Bussel vertelt hoe geloven steeds gemakkelijker wordt. Hopelijk beleeft u veel leesplezier aan deze brief.

Hartelijke groet, mede namens collega Marco Conijn,

Pastor Dorenda Gies

*Pastoor Marco Conijn
Pastor Dorenda Gies*

*(c.m.conijn@hotmail.com)
(pastorgies@kpnmail.nl)*

*** Vanuit het pastoresteam...**

In de parochie zijn geen publieke vieringen t/m 7 februari.

Afgelopen dinsdag heeft onze premier weer gesproken.

De lockdown wordt verlengd t/m 9 februari

We hadden het al verwacht, want de besmettingscijfers dalen onvoldoende.

Bovendien zijn er grote zorgen omtrent de engelse variant van het Coronavirus.

Als pastores hebben we getwijfeld of we weer (publiekelijk) moeten gaan vieren.

We willen heel graag en het doet zeer dat juist nu in een crisistijd

we niet bij elkaar kunnen komen om Gods bestaan in ons leven met elkaar te vieren.

We horen ook geluiden van mensen dat ze de kerkgang en elkaar enorm missen.

Dat doen wij als pastores ook!

Anderzijds is het ook waar dat veel mensen het nu niet aandurven om naar de kerk te gaan en ons adviseerden om de kerken nog even gesloten te houden.

Wat is in deze een goed besluit?

Welke afweging moeten we maken?

Wanneer doe je het goed?

We hebben de afweging gemaakt om elkaar te beschermen,

ook omdat het virus nog dichtbij is en op de loer ligt.

Hopelijk zet de daling van de cijfers de komende weken goed door.

Als de omstandigheden het toelaten wordt er weer publiekelijk gevierd:

op dinsdag 9 februari om 19.30 uur op Terschelling

op donderdag 11 februari in om 09.00 uur in Franeker.

in het weekend van 13 en 14 februari volgens schema parochieblad.

Zolang we geen publieke vieringen hebben zullen de intenties van alle locaties tijdens de gestreamde viering worden meegenomen in de voorbede.

Hartelijke groet,

Pastor Dorenda Gies en pastoor Marco Conijn

Streamen van vieringen zaterdagavond vanuit Dronryp

Al enkele weken wordt de viering op zaterdagavond gestreamd vanuit Dronryp. Kort tevoren is er een link te vinden op de website die u aan kunt klikken. Ook wordt er gestreamd op de facebookpagina van de parochie. U bent dan live met de viering verbonden. Het is ook mogelijk de viering op een later moment terug te kijken.

Wanneer wordt er gestreamd:

Zaterdag 16 januari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantores Harlinger kerkkoor

Zaterdag 23 januari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantores Rypster kerkkoor

Zaterdag 30 januari om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantores Franeker koren

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

Overleden

* Dhr *Klaes Ypma* uit Franeker is maandagmiddag 11 januari in het MCL aan de gevolgen van Corona overleden. Hij is bijna 71 jaar oud geworden en was sinds 17 augustus jl. weduwnaar van Sientje Ypma. Voor zijn kinderen is zijn sterven als een grote schok gekomen. Binnen een half jaar moeten zij niet alleen hun lieve moeder Sientje missen, maar nu ook hun lieve vader. De besloten crematie was hedenmiddag. We wensen de kinderen, partners en kleinkinderen veel sterkte toe en bidden dat Klaes weer verenigd mag zijn met Sientje.

* In de late avond van woensdag 13 januari is overleden mevrouw *Fetje Margaretha (Fetty) Grijpma* uit Franeker op de leeftijd van 92 jaar. Fetty is in haar leven ongehuwd gebleven. Ze was niet in alle opzichten heel zelfstandig en kon altijd rekenen op aandacht en zorg van familieleden. De besloten crematieplechtigheid zal plaatsvinden aanstaande dinsdagmiddag. Bidden we voor haar zielenrust.

Luisterend oor van de pastores

Als u vragen hebt, zorgen wil delen of gewoon even om een praatje verlegen zit, schroom dan niet een van uw pastores te bellen. Dat kan de hele dag. En nemen we even niet op, spreek iets in, dan bellen we zeker terug. Als uw abonnement of uw financiële situatie geen lange telefoontjes toestaan, mag u ons gewoon vragen om u direct terug te bellen. We zijn op dit moment wat terughoudend met huisbezoek, maar we kijken altijd wat er mogelijk is. Dus neemt u rustig contact op als dat nodig is.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503
Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

* Vieringen in de parochie

Helaas zijn er t/m 7 februari geen publieke vieringen in de parochie

* Gelovige Inspiratie...

Door Pastoor Marco Conijn

Schriftlezing

Uit het eerste boek Samuel.....

De lamp van God was nog niet gedoofd

en Samuel lag te slapen in het heiligdom van de Heer waar de ark van God stond.

Toen riep de Heer: "Samuel!"

Samuel antwoordde: "Hier ben ik."

Hij liep haastig naar Eli en zei

"Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?"

Maar Eli antwoordde: "Ik heb niet geroepen; ga maar weer slapen."

Toen riep de Heer opnieuw: "Samuel!"

Samuel stond op, ging naar Eli en zei:

"Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?"

Eli antwoordde: "Ik heb niet geroepen, mijn jongen; ga maar weer slapen."

Samuel kende de Heer nog niet: een woord van de Heer was hem nog nooit geopenbaard.

En weer riep de Heer Samuel; nu voor de derde maal.

Samuel stond op, ging naar Eli en zei: "Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?"

Toen begreep Eli dat het de Heer was die de jongen riep.

En hij zei tot Samuel: "Ga slapen en mocht Hij je roepen dan moet je zeggen:

Spreek, Heer, uw dienaar luistert."

Samuel ging dus weer op zijn gewone plaats slapen.

Toen kwam de Heer bij hem staan en riep evenals de vorige malen: "Samuel, Samuel!"

En Samuel antwoordde: "Spreek, uw dienaar luistert!"

Samuel groeide op; de Heer was met hem en liet niet een van zijn woorden onvervuld.

Overweging

Door pastoor Marco Conijn

Als ouders kinderbijslag willen ontvangen,

moeten ze hun kind melden bij de Sociale Verzekeringsbank.

Die keren namelijk de kinderbijslag uit.

Deze instantie kan mooi voor ons bijhouden welke namen populair zijn in ons land.

In 2020 werd de naam Emma 685 keer aan een meisje gegeven

en maar liefst 807 keer werd de naam Noah aan een jongetje.

Emma en Noah zijn op dit moment de populairste kindernamen.

De naam Noah is een hebreeuwse naam en betekent rust, vrede en troost.

De naam Emma is van oorsprong germaans betekent groot en geweldig.
Met het geven van **namen** kun je als je als ouder wilt, iets uitdrukken.
Vele namen hebben ook een betekenis.

We hebben in onze parochie (met name in Harlingen) nogal wat kinderen met een van oorsprong niet nederlandse vader en of moeder.
Ik merk bijvoorbeeld bij de eerste communievoorbereiding, dat kinderen, waar naast de Nederlandse, ook een andere cultuur belangrijk is, achter een door de ouders gekozen naam bijna altijd een hele mooie betekenis zit.

Ouders geven hun kind een naam, niet alleen omdat die mooi is, maar vanwege de betekenis die die naam met zich meedraagt.

De van oorsprong Nederlanders hebben dat van huis uit niet echt.
Die vernoemen hun zoon of dochter of geven een met zorg gekozen mooie naam (dat wel)
maar de betekenis van de naam is vaak niet bekend.....

U mag weten: achter namen in de bijbel gaat altijd een betekenis schuil.

Laten we ons eens richten op de eerste lezing die dit weekend klinkt.

We horen dat een jonge jongen, Samuel, wordt geroepen door de Heer.

Samuel is door zijn moeder gegeven aan de priester Eli om God te dienen in het heiligdom.

We horen wat er gebeurt.

Tot driemaal toe wordt Samuel geroepen bij zijn naam.

Tot drie maal toe weet Samuel niet wat hem overkomt, want hij kende de Heer nog niet.

Het kwam niet bij hem op dat het dus God zelf zou zijn die roept.

En Eli meent ondertussen dat Samuel droomt.

Pas de derde keer begrijpt Eli dat het de Heer is die Samuel roept.

Dat is kort samengevat het verhaal.

Dat verhaal wordt ineens anders als we weten welke betekenis achter de namen schuil gaat.

Laten we beginnen bij Eli.

Eli betekent de Allerhoogste.

Eli draagt dus de naam van God..

Denk in dit verband ook maar aan Jezus die op het kruis roept "eli, eli, lama sabaktani".

God mijn God, waarom hebt u mij verlaten.

Samuel woont bij Eli, hij moet luisteren naar Eli.

Hij moet dus luisteren naar de Allerhoogste, naar God, want dat betekent de naam van Eli.

De naam Samuel bestaat eigenlijk uit twee delen.

Samu en Eli, Samu-eli.

Die samengestelde naam betekent zoveel als luisteren naar God en door God verhoord worden.

Wie weet wat de namen Eli en Samuel betekenen gaat anders luisteren naar de lezing.

De lezing wordt meer begrepen en er nog betekenisvoller door.

Ik ken in mijn omgeving heel wat kinderen die de naam Noah hebben.

Een mooie naam, dat zeker. Noah..... vrede en troost...

Ik ken in mijn omgeving geen ouders die hun kind de naam Eli hebben gegeven.
Toch werd deze naam vorig jaar maar liefst 79 keer in Nederland aan een kind gegeven.
Ik ken in mijn omgeving nauwelijks kinderen die Samuel heten.
Maar ook deze naam is vorig jaar maar liefst 175 keer door ouders aan hun kind gegeven.

Samuel: Hij luistert naar God en wordt verhoord door God.
Ja.... dat is een mooie betekenis.
Misschien zouden ook wij iets van de naam "Samuel" moeten aannemen.

Want luisteren is vaak niet onze sterkste kant.
En luisteren naar God al helemaal niet.
Dat is trouwens geen verwijt, menigeen is dat verleerd
of herkend de roepstem van God niet meer,
zoals dat ook aanvankelijk bij Samuel het geval was.

Luisteren is niet echt onze sterkste kant.
De meeste mensen praten liever.
Misschien doe ik dat ook wel, meer praten dan luisteren.
Ik hoop van niet trouwens, want op de priester opleiding leerde ik
dat luisteren en zwijgen een vak is en praten niet.

Luisteren en zwijgen is iets wat je moet leren.
Echt luisteren is ook niet iedereen gegeven.
Daarom zouden we misschien wel eens wat stiller moeten worden.

Nog stiller, en het is al zo akelig stil in deze lockdown periode.....
Ja.... dat klopt, dat is een opgelegde stilte.
Dat is niet een opgezochte stilte.....
En wat ons wordt opgelegd is al gauw iets ongemakkelijks.

Ik bedoel duidelijk te maken, dat je het stil maakt in jezelf om te horen of er iemand roept.
Iemand die roept om hulp, iemand die roept en wacht op een woord van bemoediging,
iemand die wacht op een woord van vergeving, iemand die roept om aandacht,
iemand die hunkert naar een beetje liefde.

Maar los van mensen die roepen,
kan het ook God zijn die roept vanuit de diepste innerlijk.
Misschien roept God wel nu, op dit moment, heeft Hij je nu wat te zeggen, te vragen.

Hoor je God nu ook.
Nu, of misschien straks, of vanavond als je gaat rusten en je zelf tot rust komt.

Als wij als Samuel zijn, dus als wij luisteren naar God, zullen we hem horen.
Echt waar!

En als we Hem niet horen spreken, vanuit de stilte van ons hart,
dan zijn we misschien toch wel wat te druk met onszelf bezig.
Of willen we toch liever praten dan luisteren.

Laten we aandachtig zijn op wat God van ons wilt,
God van ons vraagt, God ons toefluistert,
nu op dit moment of wie weet later.

Voorbede

Laten wij ons keren tot God.....
richten wij ons op Zijn luisterend oor.....

Bidden we voor mensen die zoekende zijn naar de zin van hun leven
in een wereld die druk is en vol verwarrende en misleidende beelden.
Dat ze met U, goede God, in contact komen
en mogen ontdekken dat U de zingever bij uitstek bent.

Heer U bent onze Redder en voorbeeld, wij bidden U, verhoor ons.

Bidden we voor hen die roepen in de wereld.
en wachten op een woord van bemoediging,
wachten op een woorden van vergeving,
en hunkeren naar aandacht en liefde.
Dat ze geen roepende in de woestijn zullen zijn.

Heer U bent onze Redder en voorbeeld, wij bidden U, verhoor ons.

Bidden we voor mensen op wie geen beroep wordt gedaan.
Voor hen die niet worden geroepen bij hun naam ondanks hun kwaliteiten en talenten.
Dat ze worden opgemerkt en aangesproken.
Dat ze zich uitgenodigd voelen.

Heer U bent onze Redder en voorbeeld, wij bidden U, verhoor ons.

Bidden we voor hen die in een duistere tijd leven,
vanwege eenzaamheid of problemen in relationele sfeer of anderszins.
Heer U bent onze Redder en voorbeeld, wij bidden U, verhoor ons.

Voor wie ziek is en niet weet hoe het komt bidden we: om beterschap en vertrouwen.
En waar mensen niet meer kunnen genezen om sterkte, berusting en overgave.
Dat de zieken door onze zorg en aandacht Gods liefde voor hen mogen ervaren.

Heer U bent onze Redder en voorbeeld, wij bidden U, verhoor ons.

Gedenken wij al onze dierbaren die wij missen,
dat ze mogen rusten in vrede.

Heer U bent onze Redder en voorbeeld, wij bidden U, verhoor ons.

Bidden we om een voorspoedige zwangerschap
voor roepingen tot arbeiders in Gods wijngaard
om bescherming van ongeboren leven
voor de weldoeners van onze parochie
en we bidden uit dankbaarheid

Heer U bent onze Redder en voorbeeld, wij bidden U, verhoor ons.

Goede God, U bent de dragende kracht van en in ons leven.
Hoor naar ons bidden, laat ons doen wat u van ons vraagt.
Dat is waartoe Jezus ons en alle mensen uitnodigt.
Hij die met ons is, al de dagen van ons leven. Amen.

* Voor de kinderen...

Wie is Jezus voor jou?

Nadat Jezus gedoopt is, gaat Hij aan het werk.

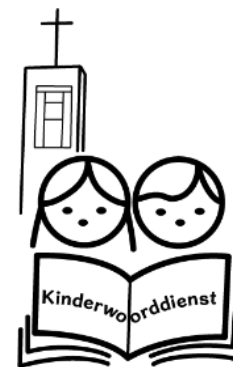
Hij trekt rond en trekt de aandacht. Wie is die man toch? Johannes wijst Jezus aan en noemt Hem 'het Lam van God'.

Voor Andreas en Simon is Hij iemand van wie ze meer willen weten, en die ze willen volgen. Ze geloven dat Hij de juiste weg wijst.

Vandaag denken we met de kinderen na over wie Jezus voor hen kan zijn.

Een vriend, een hulp, een wegwijzer?

Of misschien toch ook het Lam van God, zoals Johannes Hem noemt?

Navertelling Johannes 1,35-42

Johannes wijst de weg naar Jezus

Terwijl Johannes mensen doopte aan de oever van de Jordaan vertelde hij verhalen over God aan de mensen die bij hem kwamen. Zo vertelde hij ook over Jezus en dat die heel bijzonder was. "Ik doop jullie met water", zei Johannes, "maar Jezus zal de mensen dopen met de

heilige Geest. Want Hij is de Zoon van God!"

De leerlingen van Johannes snaptten het niet helemaal maar ze werden wel nieuwsgierig.

De volgende dag stond Johannes met twee leerlingen te praten, toen Jezus voorbij kwam.

Johannes wees naar Jezus en zei: "Kijk, het Lam van God". Toen die leerlingen dat hoorden gingen zij achter Jezus aan. Jezus draaide zich om toen hij zag dat de leerlingen met Hem meeliepen en zei: "Wat willen jullie?" "Wij willen weten waar U logeert, Rabbi" (dat betekent Meester), antwoordden ze. "Kom dan maar mee", zei Jezus.

De ene leerling was Andreas, de broer van Simon Petrus. Later kwam Andreas zijn broer tegen en vertelde hem enthousiast: "Wij hebben de Messias, de Zoon van God, gezien. Kom maar mee, dan kan jij Hem ook zien." En zo kwam ook Petrus bij Jezus. Het leek net of Jezus Simon Petrus al kende. "Dag Petrus", zei Jezus, "Jij bent de zoon van Johannes. Maar ik geef je een andere naam. Ik zal je Kefas noemen. Dat betekent rots." Vanaf toen bleven Andreas en Petrus bij Jezus.

Gesprek met de kinderen

Maak van tevoren een wegwijzer waarop staat: Jezus. Zet op de andere kant: Lam van God.

Vraag aan de kinderen wie Jezus voor Johannes is. Johannes geeft Jezus een bepaalde naam. (Lam van God) Leg de link met de afbeelding van de wegwijzer.

Johannes wijst naar Jezus. Johannes is daarmee een wegwijzer naar Jezus, maar ook naar een bepaalde rol van Jezus, namelijk Jezus als de Messias, als de redder van de mensen, als het Lam van God.

Vraag daarna aan de kinderen; wie is Jezus voor jou? Laat hen dit zelf in hun eigen woorden vertellen. Eventueel kunt u van tevoren zelf vertellen wie Jezus voor u is, of een aantal voorbeelden noemen. Denk aan Jezus als redder, als kracht, als vriend, als Lam van God, als voorbeeld, oneindig en toch dichtbij; mens en ook God; vertrouwenspersoon, altijd dicht bij je, maatje, enzovoort. Laat de kinderen vrijuit vertellen. Vertel hen dan dat Johannes de weg wees naar Jezus, maar dat Jezus voor de mensen van nu ook een wegwijzer is.

Laat de kinderen de woorden en beelden die ze zelf verteld hebben op hun eigen wegwijzer zetten. Ze kunnen dat schrijven, of misschien ook wel een tekening hiervan maken. Hiermee ontdekken zij welke rol Jezus in het leven kan spelen.

* Gedachten van parochianen...

Ingelijfd...

Hoe betrekkelijk is alles... Hoe ouder je wordt hoe meer je dat beseft. Gelukkig nog niet als je jong bent, want dan liepen we hier nog in berenvellen rond. Wel met 'n mobieltje, dat wel. En: ijdel is alles, alles is ijdelheid. Ook al weet je (als katholiek...) niet zo veel van wat er allemaal in de bijbel staat, die wegwijzer naar nederigheid wordt bij het voortschrijden der jaren toch wel steeds intensiever geraadpleegd. En de wereld zelf is ook een bijbel op zich.

Het besef van dit ouderdomsbesef (priesters en kluizenaars krijgen het met de borstvoeding mee) begint zich voor te doen als je weer eens oog in oog komt te staan met iets groots dat je in je turbulente leven hebt verricht of gemaakt, iets dat er zonder jou niet zou zijn geweest en waar je ooit toch wel, zonder het te opvallend te laten merken, heel trots op was. Je was, bleek toch maar weer, niet voor niets geboren. Vol nostalgische gevoelens staar je stil naar lang geleden zelfgebouwde sierlijke tuinhuisje dat nu, lek en hier en daar flink verrot, de kachel nee veel erger, geverfd als het is, het afval in moet. Voorgoed weg, net als de opgegroeide grashalm uit een Psalm, waarvan niemand meer weet waar die na het maaien ooit heeft gestaan. Droevig schud je je hoofd. Wat een dramatisch lot.

Dan valt je oog op wat boeken in de boekenkast met (wanneer..?) beschreven moeilijke onderwerpen waarvan niemand nu nog iets wil weten, op zolder staar je met tranen in de ogen naar die zelf gewrochte majestueuze huiskamertafel die door zijn door zijn tragische verval zelfs door de kringloop niet werd aangenomen, mompelt ter opbeuring iets als 'tja, dit is het leven...' en probeert dat leven met enige overgave aan het onvermijdelijke toch maar weer dapper voort te zetten, te beginnen met een krachtig opkikkertje.

'Alles voor niets geweest?' mijmer je, 'dit is het dus... Had ik dat maar eerder beseft ... (slokje), al dat werk, al die offers, al die tijd, al het geld, al het tekort dat ik mijn gezin heb aangedaan...' Maar als je dan bedenkt met hoeveel inzet en plezier je het gemaakt hebt beseft je ook dat dat wel het allerbelangrijkste ervan was. Het maken zelf, daar ging het om én dat jezelf, maar ook de ander, wie dan ook, er profijt van had. Maar echt in de hand had je het resultaat nooit, al het aardse verging, dat zag je maar weer. En alle allang verstilde loftuigingen om je heen en al je trots, ja dat was ijdelheid, muggengezoem.

Hoe is het nu? Het hele rijke doe-het-zelfleven van lang voorheen, op ikgericht thuisklussen zoals behangen en laminaat leggen na, is vervloeid tot een algemene IKEA-optocht. En op het werkbankje staan keukenspullen, weggedrukt door de noodzakelijke tv die je geen dag, geen avond op zwart kan laten staan. De krant is goed, maar altijd te laat, je moet op het moment suprême overal direct bij zijn. Voor nog iets met een sociaal tintje hebben we het met ons vergroeide mobieltje. Wat dat voor de opgroeiende jeugd betekent wordt meer en

meer als een niet te onderschatten drama onderkend. Net als de dronkenlap en de zich van zijn hersens bevrijdende drugsgebruiker zijn we in de loop van de tijd ongemerkt volkomen verslaafd geraakt aan tv, mobiel en andere elektronische apparaten.

Met de elektriseermachine hebben we in 1663 als het paard van Troye de geheimzinnige elektronenwereld binnengehaald. In de vorm van statische elektriciteit was dat het begin. Je kon er alleen elektrische vonken mee opwekken en hoe indrukwekkend ook, je had er niets aan. Dat kwam pas na de nodige dodelijke proeven met bliksemstralen. Toen, in 1798, zag de Zuil van Volta het licht, de eerste batterij die in

principe hetzelfde was als het 1,5 volts batterijtje van vandaag. De allereerste bron van zeer bruikbare stromende elektriciteit. Toch had men hier niet veel aan, want wat kon je met die stroom? Er was nog geen lampje, niets. Dat veranderde toen zo'n 20 jaar later werd ontdekt dat elektrische stroom met magnetisme gepaard gaat en bewegend magnetisme stroom kan opwekken. En toen begon het echt. Daar kwam de elektrische motor! De fundamenteën van onze huidige gevangenis konden worden gelegd. De dynamo volgde en de accu, de elektrische lamp (Edison, 1879), de radio, de tv, de bandrecorder met als apotheose de computer.

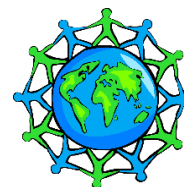
En nu hadden we de zaak compleet: de dynamo of generator als onvermoeibare stroomleverancier, de motor om onze spieren uit te schakelen, de lamp om dag en nacht als overdag door te kunnen feesten, de radio om ons altijd met muziek en prietpraat bezig te houden, de tv om kleurig en fleurig al onze nuttige tijd op te sloppen en de computer om onze hersenen op nul te zetten. Meteen na de oorlog is dat proces onder de onweerstaanbare kreet 'Wederopbouw!' met kracht op gang gekomen. De oorlog betekende gevangenschap maar tevens ook de vrijheid die daarna verbrijzeld is. Meteen heeft de opbruisende elektronenwereld ons toen door onze eigen wil heel effectief volledig ingelijfd, gevangen gezet, voorgoed. Wie kan nog buiten radio, tv, smartphone? Wat als de stroomlevering grootschalig wegvalt? Komen we hier ooit nog wel eens uit? In de natuur bestaat geen terug.

Hier is maar één weg, de weg naar God.

Geloven wordt steeds gemakkelijker.

Wim van Bussel, Franeker

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

Oecumenische viering Menaam-Dronrijp

'21 week van gebed voor eenheid

OECUMENISCHE VIERING Menaam-Dronrijp
Zondag 17 januari 2021, 09.30 uur
<https://www.kerkomroep.nl/#/kerken/21911>

#blijfinmijnliefde

Blijf in mijn liefde en je zult veel vrucht dragen
Johannes 15 vers 5-9

missie nederland | oikomene

O O M D
Oecumenisch Overleg
Menaam Dronrijp